

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

13. juuni 2017*

Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Kolme joogipurki kujutatav registreeritud ühenduse disainilahendus — Varasem disainilahendus — Kehtetuse alus — Eristatavus — Erinev üldmulje — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b — Üksikobjekti moodustavate esemete kogum — Registreeritud ühenduse disainilahenduse kirjelduse ulatus — Põhendamiskohustus — Kohtumenetluse poole asendamine

Kohtuasjas T-9/15,

Ball Beverage Packaging Europe Ltd (kellel on lubatud asendada Ball Europe GmbH-d), asukoht Luton (Ühendkuningriik), esindaja: advokaat A. Renck,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: S. Hanne,

kostja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli:

Crown Hellas Can SA, asukoht Ateena (Kreeka), esindajad: *solicitor* N. Coulson ja *solicitor* J. Koeppe,

mille ese on hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 8. septembri 2014. aasta otsuse (asi R 1408/2012-3) peale, mis käsitleb Crown Hellas Cani ja Ball Europe'i vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen, kohtunikud E. Buttigieg (ettekandja) ja L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín,

kohtusekretär: ametnik A. Lamote,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 9. jaanuaril 2015,

arvestades EUIPO vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 20. aprillil 2015,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 16. aprillil 2015,

arvestades repliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. juulil 2015,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades vasturepliiki, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. oktoobril 2015,

arvestades hageja poolt Üldkohtu kodukorra artikli 174 alusel esitatud asendamistaotlust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 27. oktoobril 2016, ning EUIPO ja Ball Europe'i seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 2. ja 18. novembril 2016,

arvestades kodukorra artiklit 174 ja artikli 176 lõikeid 3 ja 5,

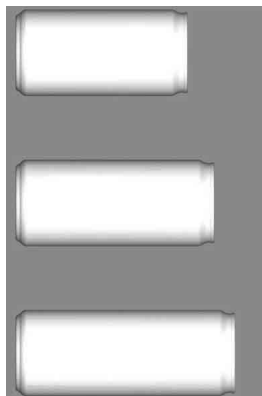
arvestades 28. oktoobril 2016 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Ball Europe GmbH-le kuulub 24. septembril 2004 numbriga 2309900006 „joogipurkide“ jaoks registreeritud ühenduse disainilahendus. Vaidlusalune disainilahendus on kujutatud järgmiselt:

- 2 Ball Europe nõudis Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) esitatud vaidlusaluse disainilahenduse registreerimistaotluses prioriteeti kahe vastavalt 27. märtsil 2004 ja 27. aprillil 2004 registreeritud Saksa disainilahenduse alusel.
- 3 Vaidlusaluse disainilahenduse registreerimistaotlus oli koostatud saksa keeles ning Ball Europe oli nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) artikli 98 lõike 2 kohaselt märkinud teiseks keeleks inglise keele.
- 4 Ametliku registreerimistaotluse osas, mis on nähtud ette taotletava disainilahenduse kirjeldamiseks, oli Ball Europe kirjutanud inglise keeles järgmise teksti:

„Group of cans for drink, all having a sleek but high appearance with reduced neck, preferably made of thin sheet metal, especially for filling volumes of 250 ml, 300 ml or 330 ml, respectively.“ (Rühm joogipurke, mis oma välimuselt on kitsad, kuid kõrged, lühikese kaelaga, valmistatud eelistatavalt õhukesest plekist, mahuga vastavalt 250 ml, 300 ml ja 330 ml.)
- 5 Menetluse astuja Crown Hellas Can SA esitas 14. veebruaril 2011 EUIPO-le vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse. Ta tugines määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b sätestatud kehtetuse alusele, väites, et vaidlusalune disainilahendus ei ole nimetatud määruse artikli 5 tähenduses uudne ega ole määruse artikli 6 tähenduses eristatav.

- 6 Menetlusse astuja märkis eeskätt, et vaidlusalune disainilahendus on identne kolme allpool kujutatud joogipuriga, mis on avalikustatud enne vaidlusaluse disainilahenduse prioriteedikuupäeva:

- 7 Kehtetuks tunnistamise osakond jättis vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse 8. juuni 2012. aasta otsusega rahuldamata, kuna kõnealune disainilahendus on nõutaval määral uudne ja see on eristatav.
- 8 Menetlusse astuja esitas 30. juulil 2012 määruse nr 6/2002 artiklite 55–60 alusel kehtetuks tunnistamise osakonna otsuse peale kaebuse.
- 9 EUIPO kolmas apellatsioonikoda tühistas 8. septembri 2014. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) kehtetuks tunnistamise osakonna otsuse ning tunnistas vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks, kuna see ei ole määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses eristatav. Ta ei teinud otsust disainilahenduse uudsuse kohta.
- 10 Apellatsioonikoda uuris vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti ning leidis, et tegemist on üksiku joogipurgi kolmes eri suuruses esitatud välimusega. Ta keeldus määruse nr 6/2002 artikli 98 lõikele 1 tuginedes võtmast arvesse registreerimistaotluses sisalduvat vaidlusaluse disainilahenduse ingliskeelset kirjeldust, kuna kirjeldus ei olnud esitatud Ball Europe'i valitud taotluse esitamise keeles.

- 11 Peale selle leidis apellatsioonikoda vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hindamise raames sisuliselt, et erinevused vaidlusaluse disainilahenduse ja varasemate disainilahenduste vahel on tühised ega oma tähtsust üldmuljes, mis jääb vastava ala asjatundjale, kelleks käesoleval juhul peeti joogitööstuses villimise eest vastutavat isikut.

Poolte nõuded

- 12 Ball Europe palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.
- 13 EUIPO palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja Ball Europe'ilt.
- 14 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:
- jätta vaidlustatud otsus muutmata;
 - mõista käesoleva hagi, kehtetuks tunnistamise osakonna ja apellatsioonikoja menetlusega kaasnenud kulud välja Ball Europe'ilt.

Õiguslik käsitlus

- 15 Üldkohus on kuulanud ära poolte seisukohad ning rahuldab Üldkohtu kodukorra artikli 176 lõike 3 alusel Ball Beverage Packaging Europe Ltd taotluse asendada menetluses Ball Europe.
- 16 Tuleb meenutada ka seda, et kodukorra artikli 176 lõike 5 alusel peab juhul, kui asendamistaotlus rahuldatakse, asendav pool nõustuma menetlusega selles staadiumis, milles see on asendamise hetkel. Asendatud poole esitatud menetlusdokumendid on asendavale poolele siduvad.
- 17 Hageja Ball Beverage Packaging Europe põhjendab hagi kahe väitega, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 62 esimest lauset, mis puudutab põhjendamiskohustust, ja teise kohaselt on rikutud nimetatud määruse artikli 25 lõike 1 punkti b koostoimes artikliga 6.
- 18 Hageja vastas Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele, et kaudselt on hagiavalduse punktis 21 esitatud ka kolmas väide, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi, kuna apellatsioonikoda oleks pidanud andma talle võimaluse avaldada seisukohta vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti määratluse kohta, mida käsitleti esimest korda vaidlustatud otsuses. EUIPO ja menetlusse astuja väidavad, et nimetatud punkt ei sisalda iseseisvat õigusväidet, mille kohaselt on rikutud kaitseõigusi, ning märgivad, et kuna nad ei olnud tõlgendanud seda punkti nii, ei ole nad saanud esitada selle väidetava väite kohta seisukohti.
- 19 Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punkt c näeb ette, et hagiavalduses tuleb märkida hagi ese ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest.

- 20 Kohtupraktikast nähtub, et ülevaade fakti- ja õigusväidetest peab olema nii selge ja täpne, et see võimaldaks kostjal end kaitsta ja Üldkohtul hagi lahendada vajaduse korral ilma täiendavat teavet küsimata (vt kohtuotsus, 13.6.2012, *Insula vs. komisjon*, T-246/09, ei avaldata, EU:T:2012:287, punkt 221 ja seal viidatud kohtupraktika). Sellest tuleneb, et hagi põhjenduseks esitatud väite tähendus ja ulatus peavad ühemõtteliselt nähtuma hagiavaldusest (kohtuotsus, 13.6.2012, *Insula vs. komisjon*, T-246/09, ei avaldata, EU:T:2012:287, punkt 262).
- 21 Käesoleval juhul tugineb hageja hagiavalduses selgesti neile kahele väitele, mis on esitatud eespool punktis 17. Tuleb ka märkida, et hageja heidab hagiavalduse punktis 21 apellatsioonikojale ette vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti muutmist „kuigi talle ei ol[nud] vastavat taotlust esitatud“. Peale selle väidab hageja hagiavalduse punktis 19, et apellatsioonikoja seisukohad vaidlusaluse disainilahenduse registreeritavuse kohta määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a seisukohast ei ole asjakohased, kuna pooled ei ole saanud selles küsimuses oma seisukohti avaldada, see aga on määruse nr 6/2002 artikli 62 teise lause kohaselt nõutav. Siiski ei saa nende väidete põhjal järeldada, et hageja on esitanud oma kaitseõiguste rikkumise kohta iseseisva väite. Seda väidet ei ole sõnaselgelt esitatud, nagu hageja kohtuistungil möönis, ega ka piisavalt põhjendatud. Hagiavalduse struktuur ja alapealkirjad, selle alajaotis „Hagi põhjendavate väidete kokkuvõte“ ning selle muu sisu ei tõenda, et hageja on esitanud iseseisva väite, mille kohaselt on rikutud tema kaitseõigusi. Eelkõige tuleb märkida, et hagiavalduse punktid 19 ja 21 kuuluvad alapealkirja „*Obiter dictum*“ määruse [nr 6/2002] artikli 3 punkti a kohta alla ning selle alapealkirja all esitatud hagiavalduse osa sisust nähtuvad selgesti kaks argumenti, millest esimese kohaselt on apellatsioonikoja seisukohad vaidlusaluse disainilahenduse registreeritavuse kohta asjakohatud ning teise kohaselt on apellatsioonikoda määratlenud valesti nimetatud disainilahenduse kaitse objekti. Peale selle ei ole EUIPO ega menetlusse astuja mõistnud, et hagiavalduse punktides 19 ja 21 esitatud eespool käsitletud argumendid moodustavad kaitseõiguste rikkumise kohta esitatud väite, mistõttu need pooled ei ole sellele väitele oma menetlusdokumentides üldse vastanud.
- 22 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et kaitseõiguste rikkumise kohta esitatud väide, mis väidetavalt sisaldub hagiavalduses, ei vasta nõuetele, mis on esitatud 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c, nagu seda on kohtupraktikas tõlgendatud, mistõttu see tuleb vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

Väide, et on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 62 esimest lauset

- 23 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuse punktis 34 esitatud apellatsioonikoja seisukoht, mille kohaselt vastava ala asjatundja teab tavapäraseid joogipurgi mahtusid ega pea oluliseks sellega seotud suuruse erinevusi, on põhjendamata, kuna selle toetuseks ei ole esitatud ühtki põhjendust. Tema sõnul on see väide vaidlustatud otsuse ülesehituse seisukohalt määrav, kuna selle tulemusel tunnistas apellatsioonikoda vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks ja seetõttu on vastava põhjenduse puudumise puhul tegemist määruse nr 6/2002 artikli 62 esimeses lauses sätestatud põhjendamiskohustuse rikkumisega.
- 24 Kohtuistungil heitis hageja apellatsioonikojale ette ka seda, et ta ei „võtnud arvesse“ teatavat erialajakirja artiklit ning muid haldusmenetluse käigus esitatud dokumente, mis tõendavad tähtsust, mida vastava ala asjatundja omistab joogipurkide suuruse erinevustele. Nende tõendite „arvesse võtmata jätmine“ olevat samuti põhjendamiskohustuse rikkumine.
- 25 EUIPO ja menetlusse astuja leiavad, et käesolev väide on põhjendamata.
- 26 Tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 62 esimese lause kohaselt peavad EUIPO otsustes olema märgitud põhjused, millel need rajanevad. Nimetatud põhjendamiskohustusel on sama ulatus mis ELTL artiklis 296 sätestatud kohustusel, mille kohaselt peab akti vastuvõtja arutluskäik nähtuma selgelt ja üheselt, ning sellel on topelteesmärk: võimaldada ühelt poolt huvitatud isikutel teada võetud meetme

põhjendusi, et nad saaksid oma õigusi kaitsta, ja teiselt poolt Euroopa Liidu kohtul otsuse õiguspärasust kontrollida. Siiski ei saa apellatsioonikodadelt nõuda ammendava ülevaate esitamist poolte igast talle esitatud arutluskäigust. Põhjendus võib seega olla kaudne, tingimusel et see võimaldab huvitatud isikutel teada põhjusi, miks apellatsioonikoja otsus tehti, ning pädeval kohtul omada piisavat teavet oma kontrolli teostamiseks (kohtuotsused, 25.4.2013, *Bell & Ross vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – KIN* (Käekella karp), T-80/10, ei avaldata, EU:T:2013:214, punkt 37, ja 18.11.2015, *Liu vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – DSN Marketing* (Sülearvuti vutlar), T-813/14, ei avaldata, EU:T:2015:868, punkt 15).

27 Lisaks tuleb meenutada, et otsuste põhjendamise kohustus kujutab endast olulist vorminõuet, mida tuleb eristada põhjenduste põhjendatusest, mis on seotud vaidlusaluse akti sisulise õiguspärasusega. Otsuse põhjendamine tähendab nimelt nende põhjuste formaalset väljendamist, millele otsus tugineb. Kui neis põhjendustes on tehtud vigu, siis mõjutavad need otsuse sisulist õiguspärasust, mitte aga selle otsuse põhjendatust, mis võib olla piisav ka ekslike põhjenduste korral (vt kohtuotsus, 25.4.2013, *Käekella karp*, T-80/10, ei avaldata, EU:T:2013:214, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Käesoleval juhul märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 34 vaidlusalusest disainilahendusest vastava ala asjatundjale määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 tähenduses jääva üldmulje hindamisega seoses järgmist:

„Omaniku osutatud joogipurkide proportsioonide erinevused ei ole tajutavad. Kõrguse ja laiuse suhe on võrreldud disainilahenduste puhul enam-vähem identne. Isegi kui vastava ala asjatundja tajub proportsioonide erinevusi, ei mõjuta need üldmuljet. Isegi kolmes eri suuruses vaidlusaluse [disainilahenduse] kujutis ei too esile arvestatavat erinevust. Vastava ala asjatundja teab tavapäraseid joogipurgi mahtusid ega pea üldmuljes oluliseks sellega seotud suuruse erinevusi.“

29 Vaidlustatud otsuse punkti 34 viimases lauses esitatud kaalutlused ei ole neid nimetatud otsuse konteksti juurde arvestades põhjendamata.

30 Nimelt määratles apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 25 vastava ala asjatundja nii, et ta on isik, kes on joogitööstuses villimise eest vastutav isik, kes hoiab end pakutavate toodetega eeskätt erialaajakirjade kaudu kursis.

31 Apellatsioonikoda nentis vaidlustatud otsuse punktis 27, et joogipurkide maht ei ületa tavaliselt 500 ml, nende maht vastab tavaliselt kaubanduses jookide müümisel kasutatavale kogusele ning maht mõjutab joogipurkide suurust.

32 Lõpuks täpsustas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 37, et ei konkreetseid mõõtmeid ega mahtu ei saa järeldada vaidlusalusest disainilahendusest ning eristatavuse hindamisel on asjakohane üksnes võrreldud disainilahendustest jääv üldmulje.

33 Arvestades esiteks tuvastust, et joogipurkide maht on standardiseeritud, teiseks selle asjaolu väljatoomist, et maht mõjutab joogipurkide suurust, kolmandaks selle asjaolu väljatoomist, et käesoleval juhul on vastava ala asjatundja määratletud kui villija, ja neljandaks tuvastust, et konkreetseid mõõtmeid ega mahtu ei saa järeldada vaidlusalusest disainilahendusest ning asjakohane on üksnes üldmulje, on vaidlustatud otsuse punkti 34 viimases lauses esitatud apellatsioonikoja seisukoht, mille kohaselt vastava ala asjatundja teab tavapäraseid joogipurgi mahtusid ega pea üldmuljes oluliseks sellega seotud suuruse erinevusi, õiguslikult piisavalt põhjendatud.

34 Peale selle on vaidlustatud otsuse punktis 34 esitatud kaalutlused vastupidi hageja väidetele üldised ega olnud apellatsioonikoja järelduse seisukohalt määravad. Nimetatud järeldus tugineb seisukohale, mille kohaselt vaidlusalusest disainilahendusest vastava ala asjatundjale jääv üldmulje ei erine varasematest disainilahendustest samale kasutajale jäävast üldmuljest, arvestades sellega, et apellatsioonikoda on varem tuvastanud eeskätt, et purgikaela ja -põhja kontseptsiooni erinevused on tühised (vaidlustatud

otsuse punkt 33), hageja osutatud proportsioonide erinevused ei ole tajutavad, kõrguse ja laiuse suhe on enam-vähem identne (vaidlustatud otsuse punkt 34) ning konkreetseid mõõtmeid ja mahtu ei saa järeldada vaidlusalusest disainilahendusest (vaidlustatud otsuse punkt 37).

35 Seoses sellega, et hageja esitas ka väite, mille kohaselt vaidlustatud otsuse punktis 34 esitatud seisukohad on väärad, tuleb märkida, et see etteheide ei puuduta mitte põhjendatust, vaid vaidluse sisu ning seda analüüsitakse teise väite hindamise raames.

36 Lõpuks tuleb tagasi lükata hageja etteheide, mille ta esitas kohtuistungil ja mis puudutab seda, et apellatsioonikoda „jättis arvesse võtmata“ teatava arvu dokumente, mis esitati haldusmenetluse käigus (vt eespool punkt 24). Mis puutub erialajakirja artiklisse, mille hageja on oma argumentides piisavalt identifitseerinud, siis tuleb nentida, et apellatsioonikoda nimetas seda artiklit sõnaselgelt vaidlustatud otsuse punkti 6 teises taandes hageja poolt haldusmenetluse käigus esitatud argumentide tutvustamise raames. Kuna nimetatud artikli eesmärk oli rõhutada erinevust hageja poolt turule viidud *sleek*-joogipurgi (kitsa joogipurgi) diameetri ja varem olemas olnud joogipurkide diameetri vahel, ei olnud täiendavad argumendid selle artikli kohta pealegi vaidlustatud otsuse põhjendamise otstarbel vajalikud, võttes eeskätt arvesse nimetatud otsuse punktis 34 esitatud järeldust, mille kohaselt ei ole võrreldud disainilahenduste proportsioonide vahelised erinevused tajutavad, ning selle otsuse punktis 37 esitatud järeldust, mille kohaselt ei saa konkreetseid mõõtmeid ega mahtu järeldada vaidlusalusest disainilahendusest.

37 Eelnimetatud kaalutluste põhjal tuleb seega käesolev väide põhjendamatuna tagasi lükata.

Väide, et on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b koosmõjus artikliga 6

38 Käesolev väide koosneb sisuliselt kahest osast.

39 Väite esimeses osas märgitakse, et apellatsioonikoda on hinnanud ekslikult vaidlusaluse disainilahendusega antud kaitse ulatust, kuna ta keeldus tuvastamast, et nimetatud disainilahendus kujutab kolme eri suurusega joogipurgi rühma üksikobjektina.

40 Teise osa kohaselt hindas apellatsioonikoda vaidlusaluse disainilahenduse eristatavust valesti.

Väite esimene osa, mille kohaselt on vaidlusaluse disainilahendusega antud kaitse ulatust hinnatud ekslikult

41 Tuleb meenutada, et apellatsioonikoda määratles vaidlustatud otsuses kõigepealt vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti. Ta täpsustas seejuures, et määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a kohaselt saab disainilahenduse ese olla vaid teatav üksikobjekt ning mitme seosetu toote kombinatsiooni saab käsitada ühe artiklina üksnes tingimusel, et need tooted on esteetiliselt võttes seostatud, omavad funktsionaalset sidet ning neid turustatakse tavaliselt ühe tooteühikuna. Ta tõi näiteks noast, kahvlist ja lusikast koosneva lauatarvikute komplekti ning malelauast ja -nuppudest koosnevad komplekti.

42 Apellatsioonikoda leidis käesoleval juhul, et vaidlusalune disainilahendus ei vasta neile tingimustele ning seda ei saa kolme joogipurgi rühma kujul pidada üksikobjektiks, vaid selle uudsuse ja eristatavuse hindamisel tuleb võtta aluseks kolmes eri suuruses kujutatud üksiku joogipurgi välimust.

43 Peale selle keeldus apellatsioonikoda määruse nr 6/2002 artikli 98 lõikele 1 tuginedes võtmast arvesse registreerimistaotluses sisalduvat vaidlusaluse disainilahenduse ingliskeelset kirjeldust, kuna kirjeldus ei olnud esitatud hageja valitud taotluse esitamise keeles.

44 Hageja esitab apellatsioonikoja kõnealuse analüüsi suhtes kolm etteheidet.

- 45 Esiteks heidab hageja apellatsioonikojale ette, et viimane keeldus kaitsmast vaidlusalust disainilahendust joogipurkide rühmana, kuigi see oli sellisena registreeritud.
- 46 Teiseks vaidlustab hageja apellatsioonikoja seisukoha, mille kohaselt vaidlusalune disainilahendus ei ole „toode“ määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a tähenduses.
- 47 Kolmandaks heidab hageja apellatsioonikojale ette, et viimane ei võtnud arvesse vaidlusaluse disainilahenduse ingliskeelset kirjeldust.
- 48 EUIPO ja menetlusse astuja leiavad, et need etteheited on põhjendamata.
- 49 Mis puutub hageja esimesse etteheitesse, siis tuleb kõigepealt analüüsida tema argumendi eeldust, et vaidlusalune disainilahendus on registreeritud joogipurkide rühmana. Hageja väidab sellega seoses, et vaidlusaluse disainilahenduse registreerimise menetluse jooksul tema ja EUIPO vahel toimunud kirjavahetusest nähtub, et EUIPO oli nõustunud registreerima selle disainilahenduse joogipurkide rühmana.
- 50 Nagu toimikust nähtub, teavitas EUIPO 18. novembri 2004. aasta kirjas registreerimismenetluse käigus hagejat, et vaidlusalune disainilahendus, nagu see on kujutatud registreerimistaotluses, sisaldab enam kui üht disainilahendust. EUIPO palus hagejal „see puudus“ kõrvaldada 18. jaanuariks 2005, märkides, et vastasel korral lükatakse registreerimistaotlus tagasi.
- 51 Hageja palus 14. detsembri 2004. aasta kirjas, et EUIPO võtaks oma vastuväite tagasi, kuna vaidlusaluses disainilahenduses kujutatud kolm joogipurki moodustavad rühma ning kujutavad endast seetõttu ühtainsat disainilahendust.
- 52 Selle kirja järel registreeriti vaidlusalune disainilahendus lõpuks kui „[joogi]purgid“, nagu nähtub registreerimistunnistusest.
- 53 Neist faktilistest asjaoludest nähtuvalt on võimalik, et võeti arvesse hageja taotlust vaidlusalune disainilahendus registreerida joogipurkide rühma jaoks, kuid see ei ole siiski kindel.
- 54 Isegi kui eeldada, et EUIPO otsustas registreerimismenetluses registreerida vaidlusalune disainilahendus joogipurkide rühmana, ei ole see seisukoht apellatsioonikojale siduv nimetatud disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse uurimise raames.
- 55 Tuleb täpsustada, et määrusega nr 6/2002 kehtestatud ühenduse disainilahenduste registreerimise menetlus on peamiselt vorminõuete täidetuse kiirkontroll, mis – nagu on märgitud määruse põhjenduses 18 – ei nõua sisulist analüüsi, mille raames tehakse enne registreerimist kindlaks, kas disainilahendus vastab kaitse saamise tingimustele, ning milles pealegi erinevalt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruses (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) sätestatud registreerimismenetlusest ei ole ette nähtud staadiumi, mis võimaldaks varasema registreeritud disainilahenduse omanikul registreerimisele vastulause esitada (kohtuotsused, 16.2.2012, Celaya Empananza y Galdos International, C-488/10, EU:C:2012:88, punktid 41 ja 43, ja 27.6.2013, Beifa Group vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Kirjutusvahendid), T-608/11, ei avaldata, EU:T:2013:334, punkt 77).
- 56 Käesoleval juhul paluti apellatsioonikojal viia läbi vaidlusaluse disainilahenduse registreerimise sisuline kontroll, et teha kindlaks, kas disainilahendus vastab määruse nr 6/2002 artiklis 6 sätestatud eristatavuse tingimusele. Apellatsioonikojal tuli selle kontrolli raames hinnata üldmuljet, mis vastava ala asjatundjale võrreldud disainilahendustest jääb. Küsimus vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti määratlemisest oli sellele eelnev küsimus, mida tuli käsitleda, kuna see oli vaieldamatult seotud üldmulje hindamisega ning lõppastmes eristatavuse hindamisega. Sellest tuleneb, et kuna vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti määratlus kuulus selle disainilahenduse registreerimise sisulise kontrolli

hulka, ei oleks EUIPO võimalik seisukohavõtt selles küsimuses registreerimismenetluse jooksul olnud apellatsioonikojale siduv, arvestades selles registreerimismenetluses EUIPO läbiviidava kontrolli peamiselt vorminõuete täidetusega piirduvat kiiret laadi.

- 57 Pealegi ei viinud see, et apellatsioonikoda keeldus määratlemast vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti kui joogipurkide rühma, välja vaidlusaluse disainilahenduse kehtivuse õigusvastase vaidlustamiseni, nagu väidab hageja. Leides, et vaidlusalune disainilahendus ei vasta määruse nr 6/2002 artikli 3 punktis a esitatud tingimustele, kuna tegemist ei ole üksikobjektiga, täpsustas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 19 tegelikult õigesti, et kuna menetlusse astuja ei ole tuginenud määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis a sätestatud kehtetuse alusele, ei põhjenda see asjaolu (nimelt määruse nr 6/2002 artikli 3 punktis a sätestatud tingimustele mittevastamine) vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamist.
- 58 Sellest nähtub, et hageja esimene etteheide tuleb edutuna tagasi lükata, kuna isegi kui EUIPO oleks lubanud vaidlusaluse disainilahenduse joogipurkide rühmana registreerida, ei oleks selline seisukoht apellatsioonikojale siduv.
- 59 Hageja esitatud teise etteheite raames tuleb hinnata, kas on põhjendatud apellatsioonikoja keeldumine määratleda vaidlusalust disainilahendust joogipurkide rühmana või teisisõnu tajuda kolme vaidlusaluses disainilahenduses kujutatud eri suurusega joogipurki üksikobjektina. Hageja jaoks seisneb huvi määratleda vaidlusalune disainilahendus joogipurkide rühmana asjaolus, et menetlusse astuja osutatud varasemad disainilahendused ei kujuta mitte joogipurkide rühmi, vaid ühtainust joogipurki. Seetõttu oleks vaidlusaluse disainilahenduse määratlemine joogipurkide rühmana selle disainilahenduse varasematest disainilahendustest eristamise üks alus, nagu osutas ka kehtetuks tunnistamise osakond oma 8. juuni 2012. aasta otsuse punktis 17.
- 60 Nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 18 õigesti märkis, saab disainilahenduse ese olla vaid üksikobjekt, kuna määruse nr 6/2002 artikli 3 punkt a osutab sõnaselgelt „toote“ välimusele. Peale selle ei teinud apellatsioonikoda viga, kui täpsustas vaidlustatud otsuse punktis 18, et esemete kogum võib eelnimetatud sätte tähenduses olla „toode“, kui need esemed on esteetiliselt võttes seostatud, omavad funktsionaalset sidet ning neid turustatakse tavaliselt ühe tooteühikuna.
- 61 Neid eeldusi aluseks võttes – millele pooled ei ole ka vastu vaielnud – leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 19, et vaidlusalune disainilahendus ei vasta eespool punktis 60 nimetatud kolmele tingimusele ning seetõttu ei saa seda tajuda üksikobjektina. Tema sõnul on joogipurkide kogumite müügipakkumise korral alati tegemist sama suurusega joogipurkidega, mis on eelkõige transporti ja ladustamist arvestades mõistetav.
- 62 Apellatsioonikoja järeldus, mille kohaselt käesoleval juhul üksikobjekt puudub, on samuti õige. Nimelt on sõltumata sellest, kuidas joogipurke turustatakse, ilmselge, et vaidlusaluses disainilahenduses kujutatud kolm joogipurki ei täida ühist funktsiooni selles mõttes, et need ei täida ülesannet, mida ei saa täita nendest igauks iseseisvalt, nagu on tegemist lauatarvikute komplekti või malelaua ja -nuppude puhul, millele osutas apellatsioonikoda (vt selle kohta kohtuotsus, 25.10.2013, Merlin jt vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Dusyma (Mängud), T-231/10, ei avaldata, EU:T:2013:560, punkt 32).
- 63 Eespool punktides 59–62 esitatud kaalutlusi arvestades tuleb hageja teine etteheide põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.
- 64 Tuleb meenutada, et kolmanda etteheite raames heidab hageja apellatsioonikojale ette, et viimane keeldus vaidlustatud otsuse punktis 20 võtmast arvesse vaidlusaluse disainilahenduse ingliskeelset kirjeldust, kuna see ei olnud esitatud tema valitud registreerimistaotluse esitamise keeles, see tähendab saksa keeles. See viga olevat muutnud vaidlustatud otsuse õigusvastaseks, kuna apellatsioonikoda määratles seda kirjeldust arvesse võtmata jättes vaidlusalust disainilahendust valesti üksiku joogipurgina, mis on kujutatud kolmes erinevas suuruses, mitte joogipurkide rühmana.

- 65 See etteheide tuleb edutuna tagasi lükata.
- 66 Nimelt nähtub ühelt poolt määruse nr 6/2002 artikli 36 lõike 3 punktist a, et sellise kirjelduse ülesanne, mis võib sisaldada disainilahenduse registreerimise taotluses, on selgitada vastavat kujutist või näidist, ja teiselt poolt selle määruse artikli 36 lõikest 6, et nimetatud kirjeldus ei saa mõjuda disainilahenduse kaitse ulatust. Määruse artikli 10 „Kaitse ulatus“ lõige 1 täpsustab, et ühenduse disainilahendusest tulenev kaitse hõlmab kõiki disainilahendusi, mis jätavad asjatundlikule kasutajale ühesuguse üldmulje.
- 67 Sellest tuleneb, et võimalik registreerimistaotluses sisalduv kirjeldus ei saa mõjutada sisulisi hinnanguid asjaomase disainilahenduse uudsuse või eristatavuse kohta. Seda kinnitab ka komisjoni 21. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2245/2002, millega rakendatakse nõukogu määrus nr 6/2002 (EÜT 2002, L 341, lk 28; ELT eriväljaanne 13/31, lk 14), artikli 1 lõike 2 punkt a, mille kohaselt võib kirjelduses käsitleda eeskätt vaid neid omadusi, mis on nähtavad disainilahenduse või näidise kujutisel, ning kirjeldus ei või sisaldada väiteid disainilahenduse väidetava uudsuse või eristatavuse ega tehnilise väärtuse kohta.
- 68 Sellest tulenevalt ei saa kirjeldus mõjutada ka küsimust, mis on asjaomase disainilahenduse kaitse objekt, mis on vaieldamatult seotud hinnangutega uudsuse ja eristatavuse kohta (vt eespool punkt 56).
- 69 Nagu käesoleval juhul tuvastatud, ei teinud apellatsioonikoda viga, kui määratles vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti üksiku joogipurgi kujuna, mis on kujutatud kolmes eri suurus, ning keeldus määratlemast seda eset joogipurkide rühmana. Eespool punktides 66–68 esitatud kaalutlusi arvestades tuleneb sellest, et igal juhul ei saa see, kui apellatsioonikoda võtab hüpoteetiliselt arvesse vaidlusaluse disainilahenduse ingliskeelse kirjelduse, viia välja selleni, et seatakse kahtluse alla vaidlusaluse disainilahenduse kaitse objekti määratlus, nagu apellatsioonikoda on selle tuvastanud. See ei saa viia ka selleni, et seatakse kahtluse alla ka apellatsioonikoja ülejäänud hinnangud eristatavuse kohta. Seetõttu tuleb hageja käesolev etteheide edutuna tagasi lükata.
- 70 Mis puutub sellesse, et hageja heidab apellatsioonikojale kaudselt ette ka seda, et viimane ei võtnud arvesse nende Saksa disainilahenduste kirjeldusi, millele prioriteeti nõuti (vt eespool punkt 2), siis see etteheide tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata, kuna ei ole olemas õigusnormi, mis kohustaks käesoleval juhul apellatsioonikoda neid kirjeldusi arvesse võtma. Igal juhul jääb see etteheide edutuks ka põhjustel, mis on identsed eespool punktides 66–69 esitatud põhjustega.
- 71 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb käesoleva väite esimene osa tagasi lükata.

Väite teine osa, mille kohaselt on hinnatud vaidlusaluse disainilahenduse eristatavust valesti

- 72 Hageja esitab sisuliselt kaks etteheidet apellatsioonikoja järelduse suhtes, mille kohaselt vaidlusalune disainilahendus ei ole eristatav.
- 73 Esiteks vaidleb hageja vastu vaidlustatud otsuse punktis 34 esitatud apellatsioonikoja tuvastusele, mille kohaselt kõrguse ja laiuse suhe (nimelt proportsioonid) on võrreldud disainilahenduste puhul enam-vähem identne. Seda tuvastades ei arvestanud apellatsioonikoda tema väitel asjaoluga, et vaidlusalune disainilahendus kujutab kolme erineva proportsiooniga joogipurgi rühma ning on ilmselge, et varasemad disainilahendused ei saa jätta samal ajal iga kolme joogipurgiga sama üldmuljet.
- 74 Teiseks heidab hageja apellatsioonikojale ette, et viimane leidis vaidlustatud otsuse punktis 34, et vastava ala asjatundja ei pööra tähelepanu joogipurkide suuruse erinevustele ega võtnud arvesse vastava ala asjatundja teadmiste taset.

- 75 Määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punkti b sõnastusest nähtub, et eristatavust tuleb registreeritud ühenduse disainilahenduse puhul hinnata vastava ala asjatundjale sellest jääva üldmulje põhjal. Vastava ala asjatundjale jääv üldmulje peab olema erinev üldmuljest, mis jääb kõigist neist disainilahendustest, mis on enne registreerimistaotluse esitamise kuupäeva, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva avalikkusele kättesaadavaks tehtud.
- 76 Nimetatud üldmulje on see visuaalne üldmulje, mis jääb asjaomasest disainilahendusest nähtavate omaduste põhjal. See järeldus põhineb määruse nr 6/2002 artikli 3 punktil a, milles on „disainilahendus“ määratletud järgmiselt: „toote või selle osa välimus, mis tuleneb eelkõige toote enese ja/või selle kaunistuste joonte, piirjoonte, värvide, kuju, struktuuri ja/või materjali omadustest“. See järeldus tuleneb ka määruse nr 6/2002 artikli 10 lõikest 1, mille kõigis keeleversioonides viidatakse üldmuljele, mis, nagu Üldkohus on sedastanud, saab olla üksnes visuaalne (vt kohtuotsus, 18.3.2010, Grupo Promer Mon Graphic vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (Ümmarguse reklaameseme kujutis), T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 50).
- 77 Määruse nr 6/2002 artikli 6 lõige 2 täpsustab, et eristatavuse hindamisel tuleb võtta arvesse autori vabadusastet disainilahenduse väljatöötamise käigus.
- 78 Nagu kohtupraktikast nähtub, tuleneb disainilahenduse eristatavus asjatundlikule kasutajale jäävast erinevast üldmuljest või *déjà-vu*-efekti puudumisest seoses mis tahes varasema disainilahendusega, võtmata arvesse erinevusi, mis on niivõrd vähe silmatorkavad, et ei mõjuta nimetatud üldmuljet, olgugi et tegemist on enama kui tühiste detailidega, kuid võttes arvesse sedavõrd silmatorkavaid erinevusi, mis tingivad erineva üldmulje (kohtuotsused, 7.11.2013, Budziewska vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Puma (Hüppav kaslane), T-666/11, ei avaldata, EU:T:2013:584, punkt 29, ja 29.10.2015, Roca Sanitario vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Villeroy & Boch (Ühe kangiga kraan), T-334/14, ei avaldata, EU:T:2015:817, punkt 16).
- 79 Disainilahendustest jääva üldmulje võrdlus peab olema sünteesiv, mitte üksnes sarnasuste ja erinevuste loetelu analüütiline võrdlus. Nimetatud võrdluses tuleb võtta aluseks üksnes tegelikult kaitstud elemendid ning jätta arvestamata kaitse alla mittekuuluvate omadustega (kohtuotsus, 7.11.2013, Hüppav kaslane, T-666/11, ei avaldata, EU:T:2013:584, punkt 30).
- 80 Disainilahenduse eristatavuse hindamisel tuleb arvestada ka vastava ala asjatundja vaatepunktiga. Kohtupraktika kohaselt ei ole mõiste „vastava ala asjatundja“ määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses ei nende toodete tootja või müüja, milles või mille puhul kasutamiseks on asjaomane disainilahendus ette nähtud. Vastava ala asjatundja on eriti tähelepanelik isik, kes on teataval määral kursis asjaomase toote varasemate kunstiliste lahendustega, see tähendab tunneb asjaomase tootega seonduvaid varasemaid disainilahendusi, mis on vaidlusaluse disainilahenduse registreerimise taotluse esitamise päeva seisuga või kui nõutakse prioriteeti, prioriteedikuupäeva seisuga avalikkusele kättesaadavaks tehtud (kohtuotsused, 18.3.2010, Ümmarguse reklaameseme kujutis, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 62, ja 29.10.2015, Ühe kangiga kraan, T-334/14, ei avaldata, EU:T:2015:817, punktid 18 ja 23).
- 81 Vastava ala asjatundja tähelepanelikkuse astme kohta on liidu kohus täpsustanud, et kuigi vastava ala asjatundja ei ole samasugune nagu piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas keskmine tarbija, kes tajub disainilahendust tavaliselt tervikuna ega uuri selle eri detaile, ei ole ta ka ekspert või spetsialist, kes oleks võimeline üksikasjalikult tähele panema minimaalseid erinevusi, mis võivad vastandatud disainilahenduste puhul esineda. Niisiis viitab määratlus „asjatundlik“ sellele, et olemata disainer või tehniline ekspert, tunneb see kasutaja asjaomase valdkonna erinevaid disainilahendusi, tal on teataval määral teadmisi nende disainilahenduste tavaliste elementide kohta ning tulenevalt huvist asjaomaste toodete vastu on tema tähelepanelikkuse aste neid tooteid kasutades suhteliselt suur (kohtuotsus, 20.10.2011, PepsiCo vs. Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 59).
- 82 Vaidlustatud otsuse seaduslikkust tuleb kontrollida eelnimetatud põhimõtteid arvesse võttes.

- 83 Esiteks tuleb märkida, et apellatsioonikoda määratles vaidlustatud otsuse punktis 25 vastava ala asjatundjat kui isikut, kes on joogitööstuses villimise eest vastutav isik, kes hoiab end pakutavate toodetega kursis nii erialaajakirjade ja kataloogide kaudu kui ka selleteemalisi messe külastades. Pooled ei ole asjatundliku kasutaja sellisele määratlusele vastu vaieldnud ning toimikust ei nähtu, et see oleks vale.
- 84 Teiseks leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 27, et joogipurkide osas on autori vabadusaste piiratud vaid niivõrd, kuivõrd silindriline põhikuju on muutunud standardiks ning kuivõrd kaane ja põhja ringjas kuju tuleneb sellest põhikujust. Ta nentis ka seda, et joogipurkide suuruse piirangud tulenevad mahust, mis tavaliselt ei ületa 500 ml ja vastab tavapäraselt kaubanduses jookide müümisel kasutatavale kogusele. Tema sõnul ei ole muid piiranguid ja hageja ei olnud muid piiranguid välja toonud. Ta järeldas vaidlustatud otsuse punktis 27, et autori vabadusaste on piiratud silindrilise põhikuju, joogipurgi kaela ja põhja puudutavas osas. Nimetatud järelduse põhjenduseks viitas ta Heinekeni kaubamärgi õlle purgi reproduktsioonile, mille oli esitanud menetlusse astuja.
- 85 Apellatsioonikoja nende kaalutlustega, millele pooled ei ole pealegi vastu vaieldnud, tuleb nõustuda.
- 86 Kolmandaks võrdles apellatsioonikoda vaidlusalust disainilahendust varasemate disainilahendustega.
- 87 Sellega seoses nentis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 29 õigesti, et vaidlusalune disainilahendus kujutab must-valgelt kolme joogipurki, millel puudub tekst, ning kujutise põhjal ei ole võimalik teha selgesti kindlaks, kas joogipurkidel on kaas. Apellatsioonikoda järeldas õigesti, et kuna võrdluses saab aluseks võtta üksnes vaidlusaluse disainilahenduse avalikustatud omadused, ei saa joogipurgi kaane kujundust võtta üldmulje hindamisel arvesse.
- 88 Apellatsioonikoda nentis vaidlustatud otsuse punktis 32 õigesti, et võrreldud disainilahendused kujutavad kõik silindrilisi siledate külgedega joogipurki, mis on nii joogipurgi põhja kui ka kaane juures veidi vildakad, nii et joogipurgi põhja ja kaela diameeter on veidi väiksem.
- 89 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 33, et hageja osutatud joogipurgi kaela ja põhja kontseptsiooni erinevused on parimal juhul tühised ega ole palja silmaga nähtavad. Isegi osas, milles võrreldud disainilahendused erinevad põhjaprofiili kontseptsiooni poolest, ei avalda need erinevused tema arvates üldmuljele mõju.
- 90 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 34, et joogipurkide proportsioonide erinevused, millele oli osutanud hageja, ei ole tajutavad ning kõrguse ja laiuse suhe on võrreldud disainilahenduste puhul enam-vähem identne. Tema sõnul ei mõjuta proportsioonide erinevused üldmuljet isegi juhul, kui vastava ala asjatundja neid tajub. Ta leidis lisaks, et vaidlusaluse disainilahenduse kujutis kolmes suuruses ei tõenda arvestatava erinevuse olemasolu, kuna vastava ala asjatundja teab joogipurkide tavalisi mahtusid ega pea üldmuljes oluliseks sellega seotud suuruse erinevusi.
- 91 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 35 seetõttu, et vaidlusalune disainilahendus ei ole eristatav.
- 92 Apellatsioonikoja kõnealustes hinnangutes ja järelduses ei ole eksitud. Hageja kaks etteheidet ei lükka neid ümber.
- 93 Mis puutub esimesse etteheitesse (vt eespool punkt 73), siis tuleb kõigepealt täpsustada, et asjakohane võrdlus ei ole vaidlusalusel disainilahendusel kujutatud kolme – olgugi et erineva suurusega (st mahuga) – joogipurgi omavaheline võrdlemine, vaid nende kolme joogipurgi võrdlemine varasematel disainilahendustel kujutatud joogipurkidega. Lisaks tuleb märkida, et see võrdlus tuleb läbi viia vaidlusalusel disainilahendusel kujutatud kolmest joogipurgist jääva üldmulje ja varasematel disainilahendustel kujutatud joogipurkidest jääva üldmulje vahel ning võrrelda ei tule üksikuid omadusi

eraldi. Lisaks tuleb märkida, et konkreetseid mõõtmeid ega mahtu ei saa järeldada vaidlusalusel disainilahendusel olevate joogipurkide kujutisest, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 37 õigesti märkis.

- 94 Sellega seoses jääb hageja esimene etteheide edutuks, kuna isegi kui eeldada, et kõrguse ja laiuse suhe ei ole võrreldud disainilahenduste puhul enam-vähem identne, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 34 märkis, ei tõenda see asjaolu erinevust vastava ala asjatundjale jäävas üldmuljes. Apellatsioonikoda ise on välja toonud asjaolu, et see argument jääb edutuks, märkides vaidlustatud otsuse punktis 34, et isegi kui vastava ala asjatundja tajub proportsioonides (see tähendab kõrguse ja laiuse suhtes) erinevusi, ei avalda need üldmuljele mõju. Selle seisukohaga tuleb nõustuda, arvestades eelkõige apellatsioonikoja kaalutlusi, milles ei ole eksitud ja mis on esitatud vaidlustatud otsuse punktides 32 ja 33.
- 95 Hageja teine etteheide (vt eespool punkt 74) tuleb samuti tagasi lükata.
- 96 Nimelt tuleb vaidlustatud otsuse punkti 34 – milles apellatsioonikoda kinnitab, et vastava ala asjatundja teab tavapäraseid joogipurgi mahtusid ega pea üldmuljes oluliseks sellega seotud suuruse erinevusi – lugeda koos selle otsuse punktiga 27, milles apellatsioonikoda kinnitab, ilma et seda oleks vaidlustatud, et joogipurkide maht, mis määrab kindlaks nende suuruse, ei ületa tavaliselt 500 ml ning vastab kaubanduses jookide müümisel tavalistelt kasutatavatele kogustele. Peale selle tuleb meenutada, et vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hindamisel on määrav kriteerium sellest disainilahendusest vastava ala asjatundjale jääv visuaalne üldmulje võrrelduna talle varasematest disainilahendustest jääva visuaalse üldmuljega, ning see üldmulje tuleneb disainilahenduse omadustest kogumis, mitte üksikust omadusest.
- 97 Seda arvestades tuleb vaidlustatud otsuse punktis 27 sisalduvaid apellatsioonikoja selgitusi, aga ka selle otsuse punktides 32 ja 33 sisalduvaid selgitusi arvestades hageja teine etteheide tagasi lükata. Ehkki villija, kes käesoleval juhul on vastava ala asjatundja, võtab oma tegevust teostades küll arvesse joogipurgi suurust, see tähendab mahtu, ei mõjuta selle arvessevõtmine käesoleval juhul võrreldud disainilahendustest jääva üldmulje võrdlust, võttes arvesse asjaolu, et kõik joogipurgid on sarnaste omadustega, nagu nähtub selle otsuse punktides 32 ja 33, ning joogipurkide maht (mis mõjutab suurust) on teataval määral standardiseeritud, nagu nähtub sama otsuse punktist 27.
- 98 Vaidlustatud otsuse punktis 34 esitatud apellatsioonikoja seisukohtade ümberlukkamiseks tugineb hageja peamiselt teatavale erialaajakirja artiklile. Tema sõnul tõendab see artikkel, et enne vaidlusalusel disainilahendusel kujutatud *sleek*-joogipurgi kasutuselevõttu olid olemas vaid „standardsed“ joogipurgid ja *slim*-joogipurgid ning seetõttu kujutab nende kasutuselevõtt endast innovatsiooni. Nimetatud artikkel tõendavat ka seda, et joogipurgi suurus ja kuju on vastava ala asjatundja jaoks eriti olulised.
- 99 Asjaomane artikkel kirjeldab *sleek*-joogipurgi arengulugu ja käsitleb erinevust selle joogipurgi diameetri ja turul juba olemas olnud joogipurkide, see tähendab *standard*-joogipurgi ja *slim*-joogipurgi diameetri erinevust. Siiski ei sea nimetatud artikkel kahtluse alla apellatsioonikoja seisukohta, mis on esitatud vaidlustatud otsuse punktis 34 ja mille kohaselt vastava ala asjatundja teab tavapäraseid joogipurgi mahtusid ega pea üldmuljes oluliseks sellega seotud suuruse erinevusi. Peale selle tuleb osas, milles nimetatud artikkel rõhutab *sleek*-joogipurgi diameetri ning *standard*-joogipurgi ja *slim*-joogipurgi diameetri erinevust, meenutada, et hageja esimene etteheide võrreldud joogipurkide proportsioonide erinevuse kohta jäi edutuks (vt eespool punkt 94). Isegi kui eeldada, et kõnealustel joogipurkidel on erinev diameeter – mis aga ei ole nende välimusest järeldatav –, ei tõenda see asjaolu, et vastava ala asjatundjale jääv üldmulje on erinev. Mis puutub lõpuks sellesse, et hageja rõhutab oma argumentides vaidlusaluses disainilahenduses kujutatud *sleek*-joogipurkide laadi, siis ei saa seda järeldada nende joogipurkide välimusest ning see vastab pigem turustamisesmärgiga seotud kontseptile, nagu nähtub ka kõnealusest artiklist. Seega ei ole *sleek*-laad samuti omadus, mis võib vastava ala asjatundjale jääva üldmulje kujunemisel osaleda.

- 100 Eeltoodud kaalutluste põhjal tuleb käesoleva väite teine osa tagasi lükata ja seega lükata väide tervikuna tagasi. Seetõttu tuleb jätta hagi rahuldamata.

Kohtukulud

- 101 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna EUIPO ja menetlusse astuja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.
- 102 Peale selle nõudis menetlusse astuja, et hagejalt mõistetak스 välja kulud, mille ta kandis seoses kehtetuks tunnistamise osakonna ja apellatsioonikoja menetlusega. Selles osas tuleb meenutada, et kodukorra artikli 190 lõike 2 alusel käsitatakse seoses apellatsioonikoja menetlusega kantud poolte vältimatuid kulusid hüvitatavate kuludena. See ei kehti aga kehtetuks tunnistamise osakonna menetluses kantud kulude kohta (vt selle kohta kohtuotsus, 25.4.2013, Käekella karp, T-80/10, ei avaldata, EU:T:2013:214, punkt 164). Seetõttu saab menetlusse astuja nõude seoses EUIPO menetlusega seotud kuludega rahuldada üksnes nende kulude osas, mis on vältimatud ja mis on kantud seoses apellatsioonikoja menetlusega.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

- 1. Lubada Ball Beverage Packaging Europe Ltd-l asendada Ball Europe GmbH hagejana.**
- 2. Jätta hagi rahuldamata.**
- 3. Mõista kulud, sealhulgas Crown Hellas Can SA poolt Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatud kulud, välja Ball Beverage Packaging Europe'ilt.**

Kanninen

Buttigieg

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. juunil 2017 Luxembourgis.

Allkirjad